

Ik beleefde dit 'uitje' als een wat vreemde visite. Wat deden we hier in een huis zonder ooms, tantes, neefjes of nichtjes?', zo speelde het door mijn prille hersenpannetje. 'Mamma', pruilde ik toen de behoefte aan duidelijkheid zich niet meer liet onderdrukken. 'Wanneer gaan we nu naar huis?' Haar mond nam de vorm aan van een milde glimlach. 'Nee, jongen. we zijn thuis. Dit is vanaf nu je nieuwste huis'. Dat kon driejarige Japie niet bevatten en riep tot hilariteit van mijn twee jaar oudere broer Gerard 'IK WIL NAAR HUIS! Kennelijk brengt het besef van plotselinge onthechting een tot dan toe onbekende oerdrift naar de oppervlakte bij piepjonge wereldburgers. Gelukkig is het tussen het nieuwe huisje en mij snel goed gekomen. In een

nostalgische bui mag ik nog graag luisteren naar het liedje 'Spangen' van Peter Blanker, de volksvertegenwoordiger van het naburige Delfshaven, waar André van Duin is opgegroeid. Ik keek Oscartje nog even in de ogen. En verhip, ook uiterlijk had hij wel iets weg van mij op deze leeftijd.

FOTO: De Hoek Van Lennepstraat - Potgieterstraat in Rotterdam. In dit gesloten winkeltje was eens de eerste supermarkt van Spangen gevestigd.

